

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 16 листопада 1985 року

№ 138 (3645).

Ціна 2 коп.

НАШІ

ПЕРСПЕКТИВИ

Опублікування в пресі проекту Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року викликало великий інтерес всіх радянських людей.

Кожного з нас глибоко хвилювало піклування КПРС про збереження миру на землі. Турбота про людину, про її майбутнє — ось як, на мій погляд, можна було б визначити основний зміст партійних документів, схвалених на жовтневому (1985 р.) Пленумі ЦК КПРС.

Особливо уважно вивчили авіапрацівники нашого підприємства VIII-й розділ проекту Основних напрямів, у якому йдеться про розвиток транспорту і зв'язку. Так, зокрема, сказано: розпочати експлуатацію нових високоефективних магістральних пасажирських літаків та вантажних літаків середньої вантажопідйомності. Забезпечити оснащення цивільної авіації повітряними суднами для застосування в умовах Арктики і Антарктики, на місцевих повітряних лініях, а також на сільськогосподарських і спеціальних роботах. Збільшити пасажирооборот на 17—19 процентів, скоротити питому витрату палива на 3—5 процентів.

З цього видно, що поряд з вирішенням завдань по

забезпеченню повітряних перевезень на більшій відстані з більшою кількістю пасажирів на борту, ставиться завдання розвитку і місцевих повітряних ліній, тобто це стосується і Кіровоградського авіапідприємства.

Нині ми експлуатуємо літаки Як-40 та Ан-2. Збільшити пасажирооборот на 19 процентів, як про це сказано в проекті Основних напрямів, означає не що інше, як стопроцентне завантаження наших літаків і найбільш раціональне використання відстані польотів.

Ми, працівники авіації, задоволені тим, що у проекті Основних напрямів ставляться перспективні завдання, у вирішенні яких ми будемо брати безпосередню участь. Зрозуміло, що при розв'язанні цих завдань нам доведеться подолати певні труднощі.

Партійна організація, командування авіапідприємства докладають усіх зусиль, щоб докорінно перебудувати роботу міського агентства, відділу організації перевезень для максимального завантаження літаків.

Вивчаючи проект Основних напрямів, прагнемо дійти до кожного працівника, щоб всі вони сумлінно виконували свої завдання, і щоб наш колектив успішно зустрів XXVII з'їзд КПРС.

О. МОГЕЛЮК,
секретар партійного комітету Кіровоградського авіапідприємства.

УМОВИ ДЛЯ ПРАЦІ

Проект Основних напрямів економічного й соціального розвитку СРСР — це документ, за яким ми будемо працювати й жити три п'ятірки. Радянські люди вивчають його з неослабною увагою.

Нас, педагогів, насамперед у цьому документі привертають увагу рядки, в яких йдеться про подальше вдосконалення системи освіти, зв'язку навчання з практикою: «Створити необхідні умови для трудового навчання учнів і оволодіння кожним випускником середньої школи однією з масових професій. Удосконалювати роботу по професійній орієнтації молоді».

Наша школа підтримує міцні зв'язки з місцевим колгоспом «Жовтень». На полях господарства школярі доглядають посіви цукрових буряків, допомагають збирати овочі, фрукти. Так, лише торік один восьмий клас виростив і доглянув цукрової буряки на 12 гектарах. А восени, коли почалося копання колосів, учні зібрали урожай.

Старанно працювали в полі Лариса Іванова, Світлана Зотова, Ольга і Світлана Паливоди, Ніна Воймаренко, Тетяна Правилен-

ко, Оксана Гончарова, Андрій Литвиненко та інші.

Правління колгоспу за ударну працю нагородило школярів безкоштовною туристичною путівкою для поїздки в Карпати строком на три тижні. Ми побували у тих місцях, де здійснив свій легендарний рейд у тил ворога прославлений партизанський загін С. А. Ковпака, піднялись на вершину Карпат Близниці. Довідались про багато цікавих історичних подій, познайомилися з життям оновленого краю.

Треба сказати, що нам нелегко було б працювати, не тягнулись би учні в поле, якби байдуже до цього ставились керівники господарства. Правління, партком колгоспу створили хороші умови праці: учнів забезпечували гарячими обідами, вчасно виділяли транспорт, відмінно організовували трудовий процес. Учні ж у свою чергу на цю турботу відповідали сумлінною працею.

Знаю, що не всюди так поставлена справа, як у нас. Тому думаю, мені, що добре було б, якби в рядки з проекту Основних напрямів, які я процитувала на початку, серйозно вчитались не тільки педагоги, а й керівники колгоспів та радгоспів.

О. ПАЛИВОДА,
вчителька.
Новоміргородський район.

Завідуюча МТФ птахофабрики «Новгородківська» **О. А. Белічук** про молодшу доярку Олену Чубенко говорить шанобливо: «Беручка до роботи, знає свою справу і не жене сьогоднішнім днем. Нинішні досягнення її ніколи не задовольняє».

О. Чубенко вже стала в шеренгу тритисячниць і тепер дбає, щоб і в стійловий період продуктивність морів її групи не спала.

На знімку: **О. ЧУБЕНКО.**

Фото В. ГРІБА.

РЯДОК У РАПОРТІ

ПЛАНИ — ДОСТРОКОВО!

Комсомольці і молоді трудівники району активно включилися у соціалістичне змагання під девізом «XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних декад». Близько тридцяти молодих виробничників уже справилися з планом одиннадцятої п'ятірки.

Одним з перших про не виконання рапортували доярка колгоспу «Победа» Галина Савченко, водій колгоспу імені Фрунзе Петро Бурковський.

О. РІЗНИЧЕНКО.

Кіровоградський район.

І стримало б тебе що небудь, якби раптом запропонували перейти з бригади Дем'яника! Із цим зовні провокаційним питанням я звернувся до кількох членів КМК по встановленню підйомно-поворотних стільців.

Олена ЖЕРЕВЧУК, фанерувальниця: Гадаю, висловлю ті ж думки, якщо відповідь на «зворотне» питання чому я перешла робити саме сюди. Від товаришів дізналася (працювала на цьому ж підприємстві), що у Дем'яника робота з вогником. Не подумайте, що затулила за «чистеньким» місцем — працювала «на віддачу» і свердловальницею. За ці місяці, як тут працюю, уже зрозуміла — рішення правильне.

Микола ЖОЛНЕРУК, електрозварник: Я теж порівняно новачок у бригаді Мирослава — до комсомольсько-молодіжної прийшов у січні цього року. Там, де я раніше працював, мови про моральне задоволення від об'єкта було не могло. Коли поруч тебе працює хай більш досвідчений, але все ж ровесник, — це спонукає йти вперед, еге ж! Радий, що високий виробничий ритм у бригаді

не робить із нас робітників заготовки, запо- біжний щиток на очі — і дайшов шов! Люблю бачити, як після закінчення зміни з облич хлопців спадає напруження й зосередженість — на них це більше проступає людська доброта, повага до копе-

У вирі буднів

ЧИТАЧ уже заочно знайомий із цим трудовим колективом — про КМК, яким керує Мирослав Дем'яник, згадував у своїй розповіді про передз'їздовське соціалістичне змагання на олександрійському «Автоштампі» секретар комітету комсомолу підприємства Євген Бударний («Молодий комунар» за 15 жовтня ц. р.). Комсомольський ватажок заводу такої думки, що саме на прикладі бригади слюсарів механоскладальних робіт М. Дем'яника, можна простежити, як творче ставлення кожного працівника до своїх обов'язків дає можливість вдосконалювати бригадну форму організації праці.

Сьогодні газета розповість про молодих виробничників детальніше.

Можливо, це й дрібниця, але так само приємно згадувати, як дізнався, що тут по-робітничому щиро відзначають імені членів бригади. Маючи хороший настрій, легко і працюєш, тут Олена цілком права.

Віталій ЧОРНИЙ, слюсар: Важко повірити, що колись теж був «жовторотий» — якого по-батьківськи дбайливо вчили азам монтажно-ремонтної справи. А сьогодні, мабуть, можу вже

мака, Толю Ямпольського, Валю Моска, Денисенку Ніну — з більшим чи меншим ефектом зрозуміти, що з новим для себе виробництвом. А наприкінці минулого року, пам'ятаю, у нас було справді свято: до бригади влилося поповнення. Молодих до нового беручих, метких, словом, — гідних рослв колег. Порадилися із членами заводського комітету, зважили власні можливості — і вирішили, що

не створити тут КМК було б просто помилково. Відтоді двадцять чотири виробничники і стали іменуватися комсомольсько-молодіжним колективом по виготовленню підйомно-поворотних стільців. Якісним кроком уперед далі стала не тільки біль-

ша кількість — нині у комсомольсько-молодіжній бригаді сорок один чоловік. Головним здобутком вважаю завойовання й (головне!) підтвердження звання комплексної бригади. Вміти працювати всюди, тобто, бути і слюсарем, і фрезерувальником, і зварником. У будівництві, знаю, є таке ж поняття — комплексні монтажні бригади, котрі «вигають» споруди від підмурку аж до дашка над димоходом. То по тому ж принципу працюємо тут і ми. От і скажіть, чи є резон проміняти все це, «вистраждане», власними руками створене?

А ІБОН, навіть з уже сказаного читач зробив для себе перші висновки про цей заводський КМК. Так, і свої молоді ровесники вчасно зрозуміли просту аксіому: високоякісно, творчо і, головне, легко працюється тільки там, де чітко бачать не тільки контрольні цифри квартального плану. У пер-

шу чергу — коли за цифрою тісно бачать людину, кожного, від кого залежить справність усіх позначників.

Мудрість народна всеосяжна. Розумний чоловік сказав колись: «Іти по-вільно — не значить не дійти». Дем'яникивці пройшли цю фазу, нині їм під силу йти з прискоренням, впевнено дивитися тільки вперед.

Вони добре розуміють значення й зміст понять «прогрес» загалом і «науково-технічний» зокрема. Коли з десяти бригад стала налічувати понад сорок членів — це «простий» прогрес. Коли вчорашні стажери Ігор Панасов, Валерій Маренко чи Сергій Андрухов сьогодні виконують завдання на рівні найдосвідченіших колег — то вже прогрес «якісний». А от коли силами згаданих чинників бригада п'ятірочно завдання виконала вже до 50-річчя стахановського руху з перевиконанням плану на 20 тисяч карбованців виробленої продукції — тут прогрес науки й техніки у конкретному вияві.

Та й межі зростання не буває. Кількісним складом рада бригади (це вже згадані М. Дем'яник, М. Чумака, В. Черний та А. Ямпольський) на даному етапі вдоволена: збалансовано сили, враховано по максимуму реальну віддачу кожного працюючого. Є простір саме для якісного зростання: оволодіння суміжними спеціаль-

ностями йде не так відчутно, як би хотілося. Дещо не «на тій ноті» ритм трудового суперництва з електромонтажниками схем бригади Олександрів Сорокуна... Для інших легкого змагання під девізом «XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних декад». Близько тридцяти молодих виробничників уже справилися з планом одиннадцятої п'ятірки.

Колектив шукає нових форм роботи. Хлопці прагнуть кожен день наповнити значимістю, неодмінним виконанням ретельно вивчених зобов'язань і планів. Звичайний вир буднів на «Автоштампі», як і на будь-якому іншому підприємстві, проявляється у продуктивній зосередженій роботі десятків виробничих ланок. Критерієм ефективності форм і методів роботи, правильності обраного стилю на найближчий період для сієї і стане наступний партійний з'їзд. До початку його роботи слюсарі з бригади М. Дем'яника вже виконують виробничі завдання двох місяців першого року дванадцятої п'ятірки; понад план комсомольці й молоді думають виробити продукції на 3 тисячі карбованців. Те, що слова ці в них навірядчи розійдуться з ділом, гадаю, у нас із вами сумнівів не викликає.

І. КУЦЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Олександрія.

ЗВІТИ І ВИБОРИ

В КОМСОМОЛІ

КОМСОМОЛЬСЬКІ збори когось імені Свердлова наближалися до кінця. Та ось слово бере групкомсорт автогаража Павло Буртин. «Чому райком комсомолу спільно з добровільним спортивним товариством «Колос» не допомагає у проведенні районних спортивних змагань, серед спортивних колективів колгоспів?». Присутні пожвавішали. А справді, чому б не проводити регулярно змагання між спортивними колективами?

Це критичне зауваження одразу ж було взято на контроль відділом про-

КРИТИЧНЕ ЗАУВАЖЕННЯ: РЕАГУЄМО ПО-ДІЛОВОМУ

паганди райкому комсомолу. І вже перший крок до його вирішення було зроблено 27 жовтня, коли на футбольному турнірі, присвяченому Дню народження комсомолу, зустрілися футбольні колективи колгоспів і підприємств району.

Спільно з райспоркомітетом розроблено заходи щодо поліпшення спортивно-масової роботи серед колективів фізкультури району. У заходах намічено проведення ліжних кросів, змагань з кульової стрільби, волейболу, шашок та шахів, які вже з успіхом і не перший рік проходять серед спортивних колективів району.

ЗВІТНО-ВИБОРНІ збори районного відділу

внутрішніх справ завжди проходять по-діловому. Відділ внутрішніх справ, його комсомольська організація стрижнем своєї роботи вважають високий рівень правопорядку у районі. Ось чому значну увагу в доповіді було приділено профілактичній роботі.

Слова просить сержант Володимир Круть, який звертається до представника райкому комсомолу: «Райком ще мало цікавиться роботою оперативного комсомольського загону...». Дійсно, члени ОКОЗу ще не стали застрільниками у роботі по поліпшенню правопорядку, боротьбі з нияцтвом та самогубством, роботі з підлітками, що стоять на

обліку в інспекції у справах неповнолітніх. А тому райком комсомолу намітив заслухати в листопаді начальника оперативного комсомольського загону Володимира Стукала на бюро райкому комсомолу, а членам районного штабу «КП» вказав на необхідність організації рейдів і широкого висвітлення їхніх матеріалів у своїх випусках стіннівки «Комсомольського прожектора».

В УЧИТЕЛЬСЬКОЇ комсомолі не так давно розпочався черговий навчальний рік. Рік реалізації Основних напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи. Не байдужа учительська комсомольська організація однієї з кращих десятирічок

району — Бірківської середньої школи — до реалізації напрямів реформи. Особливу увагу в роботі вчителів-комсомольців приділяють ідеїно-політичному та моральному вихованню підрастаючого покоління. Зокрема, у виступі на звітно-виборних зборах вчителів фізики Анатолія Федоренка прозвучало побажання на адресу райкому комсомолу: «Було б непогано організувати цикл лекцій для старшокласників району на тему: «Сучасна ідеологічна боротьба і молодість». Отже, секретарям райкому комсомолу доручено на базі районного будинку піонерів створити політичний клуб старшокласників «Глобус», який би в перспективі став центром ідеологічної роботи із старшокласниками.

СЛУШНОЮ була пропозиція комсомольців про перенесення з центру Олександрівки шкільного бару і переобладнання приміщення під кафе-морозиво, яке стало б місцем культурного відпочинку населення. Райком комсомолу спільно з адміністрацією та комсомольською організацією райспоживспілки найближчим часом вирішать це питання.

Розглядаючи та аналізуючи критичні зауваження першочергових, переглядаючи свої плани по їх реалізації, ще і ще раз вчитуються у рядки проекту Статуту КПРС, де сказано: «Комсомольські організації користуються правом широкої ініціативи в обговоренні та постановці перед відповідними партійними організаціями питань роботи підприємства, колгоспу, установи, беруть безпосередню участь у їх проведенні, особливо коли вони стосуються праці, побуту, навчання і виховання молоді». Думаю, це правильно. І саме райком комсомолу разом з парторганізаціями повинні допомагати першочерговим комсомольським у вирішенні проблем.

Н. БОЙКО,
перший секретар Олександрівського райкому ЛКСМ України.

КЛІШКА ЗАПИТАНЬ І ВІДПОВІДЕЙ

Робота

за переводом

Наш читач О. Іванов з міста Кіровограда цікавиться: як оформляється перехід з одного місця роботи на інше переводом; чи у всіх організаціях це можливо?

На запитання відповідає завідувач юридичною консультатцією обласної ради професійних спілок М. Ф. ДИГАЛО:

— Переведення на іншу роботу дозволяється тільки за згодою працівника за винятком тимчасового переведення за виробничої необхідності, а також переведення (переміщення на нижчу посаду) як дисциплінарного стягнення за порушення трудової дисципліни.

Переведенням на іншу роботу, яке вимагає згоди працівника, слід вважати доручення йому роботи, яка не відповідає спеціальності, кваліфікації, посади або роботи, при виконанні якої змінюється розмір зарплати при заключенні трудового договору.

Стаття 36, пункт 5 Кодексу законів про працю УРСР передбачає припинення трудового договору в зв'язку з переведенням працівника, за його згодою, на інше підприємство, установу, організацію або у зв'язку з переходом на виборну посаду. Це означає, що переведення працівника за його згодою на іншу роботу є підставою для припинення трудового договору лише в тому випадку, якщо він переводиться на іншу роботу не на цьому, а на іншому підприємстві, в установі, організації. При цьому не має значення з чієї ініціативи виконується переведення — з ініціативи працівника, адміністрації, вищестоячого господарського органу чи відповідних радянських, партійних, професійних органів. Для переведення в цьому випадку необхідні такі умови: згода працівника на переведення, розпорядження вищестоячого органу або згода між керівниками обох зацікавлених підприємств, установ, організацій; наказ адміністрації з попереднього місця роботи про переведення працівника; наказ про прийняття на роботу на новому місці роботи.

Таке переведення можливе у всіх без винятку організаціях. При відсутності умов, вказаних вище, переведення на іншу роботу не може здійснюватися.

Форма

для школярів

Учні Помічниківської середньої школи № 3 запитують: чи можна носити шкільну форму, яка впроваджена не на Україні, а в інших республіках СРСР? Форма чи складається із спідниці, жилета й жакета. Відповідь на запитання дає завідувач відділом народної освіти обласного Б. П. ХИЖНЯК:

— «Статут середньої загальноосвітньої школи» і «Типові правила для учнів» зобов'язують всіх школярів носити під час навчання шкільну форму і тримати її в зразковому стані.

Придбання учнівської форми в будь-якій республіці нашої країни для поєднання в школі (включаючи згадану московську експериментальну форму) не можна розцінювати як порушення і недотримання існуючих вимог «Статуту» та «Типових правил для учнів».

Звітно-виборна кампанія дає матеріал для дальших заходів і справ. У такій діловій формі пройшли дніми звіти і у комсомольців ремонтно-інструментального цеху Кіровоградського ремонтно-механічного заводу (імені Таратута).

На знімку: після зборів — летучка (секретар комсомольської організації цеху С. РАЗГУЛЯЕВ, начальник цеху Г. Б. АЛБІС, секретар комітету комсомолу цеху Л. І. КОЗАНОВ).

Не сьогодні підмічено, що восени люди більше читають. За свідченням соціологів, особливо це характерно для жителів сільської місцевості. Воно й зрозуміло: восени та взимку на селі значно менше роботи — урожай зібрано, корми заготовлено; більше появляється у трудівників сільського господарства вільного часу. Наскільки ефективно зможуть використати його сільські читачі для знайомства з новими книжками, багато в чому залежить від роботи бібліотекарів.

Немало віднайдених і впроваджених у практику цікавих форм роботи на рахунок працівників Маловисківської ЦБС. Про них та про деякі проблеми, що значною мірою впливають на якість обслуговування читачів району, і йдеться в розмові кореспондента «Молодого комунара» із старшим бібліотекарем відділу організації та використання єдиного книжкового фонду та МБА й нестационарного обслуговування Л. Г. КАВУН.

КОР.: Любопе Григорівна, з огляду на таку складну назву вашого відділу, — чи не могли б ви для початку «розшифрувати» її для читачів...

Л. Г.: У цьому справді є потреба, бо багато наших читачів, особливо з віддалених сіл, ніяк не наважуються скористатися його послугами. Пояснюється це дуже просто: не знають ще всіх переваг, які він забезпечує. Протягом яких тижнів ми можемо доставити читачеві будь-яку книгу, яка тільки є в бібліотеках області. Усе це завдяки впровадженню міжбібліотечного абонементу (МБА).

КОР.: Отже, популярність нової форми обслуговування зростає. Певно, цьому сприяють і рейси бібліобуса, на якому ви за господарку?

Л. Г.: Наш бібліобус — гофта, спеціально обладнаний автомобіль, — обслуговує 14 стоянок, потири з них — у віддалених насе-

Як ми виходимо з цього становища? Насамперед, попереджуємо про свій приїзд напередодні. Але це вирішує проблему лише частково, бо до всіх бажаючих наше попередження не завжди часно доходить. Ми хотіли б, щоб палимим та запчастини ми нас забезпечували краще. Може, слід було б якимось чином перекласти турботу про це на зацікавлені організації. Врешті, це для них дорого не коштувати — бібліобус у нас все-таки один в районі.

Втім, є проблеми і в районній бібліотеці. Справа в тому, що книжковий фонд постійно зростає і останні роки стає у приміщенні все тісніше. Цю проблему можна було б вирішити таким чином: дитячий відділ ЦБС перевести до іншого приміщення, а перший поверх, який він нині займає у нашому двоповерховому приміщенні, віддати відділам, які обслуговують дорослих. Це б теж посприяло, без сумніву, поліпшенню якості обслуговування.

Зверталися ми вже й до батьків, і до вчителів, але розуміння й підтримки не знайшли. Залишається крайній захід — звернутися до нотаріальної контори з вимогою відшкодувати з вищих вартість книг у десятикратному розмірі.

Ще хотілося б сказати про одну проблему. Багато часу тратимо не тільки на роботу з фондами, впорядкування картотек тощо, скільки на складання дуже закладеної звітності. Періодично в ній немає пагальної потреби.

Спеціалісти добре знають, як доводитися бібліотекарям різних відділів дублювати одні й ті ж самі документи. Ми про це вже говорили на зборах нашого колективу, і сьогодні, мені здається, не зайвим буде нагадати ще раз: є потреба якомога більше скоротити той потік паперів, які нам доводиться заповнювати, і вивільнити якомога більше часу для виконання безпосередніх службових обов'язків, для роботи з людьми. Звичайно, цю проблему одразу не вирішити, та й зробити це може лише Міністерство культури УРСР, але висловлюю я її в надії на те, що не лише для бібліотек нашої країни вона актуальна, і мої колеги з різних куточків нашої області підтримають мене. А дійти спільної думки у чомусь — це вже зробити підсправу.

Вів розмову
П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

МИ ЗАВЖДИ ХОЧЕМО ДО ВАС ПРИЙТИ

АКТУАЛЬНЕ
ІНТЕРВ'Ю

ленних пунктах, де немає стаціонарних бібліотек. Згідно графіка, ми повинні бувати на кожній із стоянок щомісяця. Читачам сподобалася нова форма обслуговування, вони нетерпляче чекають на кожний наш приїзд, заздалегідь готують замовлення.

І тому нам, бібліотекарям, особливо прикро буває, коли рейс зривається. Найчастіше чомусь це буває взимку — саме тоді, коли читачам найбільше потрібна наша присутність і допомога. А причини тогочасні й ті ж: поломки нашого автобуса або відсутність бензину.

КОР.: Однак, як мені відомо, не одна лише ця своєрідна пересувна бібліотека потребує уваги з боку зацікавлених організацій, але й деякі стаціонарні приміщення — наприклад, Первомайської бібліотеки № 1...

Л. Г.: Так, у Первомайському бібліотека знаходиться в аварійному стані, а нового приміщення для неї ніяк не підшукують. У тісному приміщенні працівники бібліотеки Злиняської бібліотеки № 1. А в Мар'їнській — відсутнє будь-яке опалення, що, звичайно, не приваблює до неї читачів, та й бібліотекарю не в радість...

КОР.: Ми говорили про те, що треба заради читачів поліпшити діяльність ЦБС. Але й самі читачі (в усякому разі, деякі з них) могли б посприяти кращому використанню книжкових багатств, якби дотримувалися усіх правил користування бібліотеками...

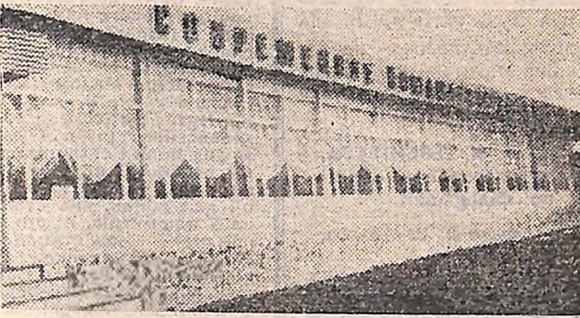
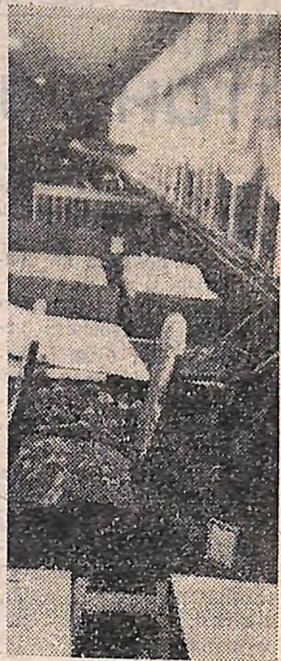
Л. Г.: На жаль, у нас є читачі, які недобросовісно ставляться до народного добра — бібліотечних книг, не бережуть їх. А деякі — місяцями не повертають. Крім того, бібліотекар молодіжних класів Л. І. Набок вже другий рік не може змусити повернути книги деяких учнів з четвертої райцентрівської школи.

РЕПОРТЕР

В цьому магазині, який на знімку, і вчора, і сьогодні — вселюдно. І справа не лише в тому, що він має незвичайну, неординарну назву (магазин називається «Сучасне домашнє господарство»), не тільки тому, що в ньому є що купити, а й через те, що в магазині зручно і зі смаком розташовані товари. Люди не завжди мають змогу витратити багато часу для того, щоб вибрати якусь дрібну річ для домашнього господарства. Тепер вибір їм полегшено завдяки добре продуманому розподілу товарів на полицях.

Високий асортимент товарів побутового призначення привертає увагу покупців сусідніх районів, приїжджають навіть із Миколаївської області. Цей новий господарчий магазин відкрито в Устинівці недавно.

Фото М. САВЕНКА.

СЛУЖБА СЕРВІСУ

«ЧОМУ ТАК?»

Під таким заголовком 17 жовтня «Молодий комунар» опублікував лист мешканця обласного центру М. Кисиленка. В листі порушувались важливі сторони нашого співжиття, проблеми спілкування. Якщо читачі пам'ятають, автор листа скаржився на те, як безцеремонно його «обслужили» в магазині спорттоварів «Туріст». Редакція запропонувала чингачам продовжити розмову. Сьогодні ми публікуємо перші відгуки.

ПОВЕРНУЛАСЬ ДО МЕНЕ СПИНОЮ...

Купувати необхідні речі — це завжди приємно і вдаліше, коли тебе при цьому уважно вислухають, порадять, запропонують. А коли обійдуться так, як із М. Кисиленком? Тоді мовою рука береться за перо.

Прочитала «Чому так?» і згадала випадок, який трапився зі мною у вересні. У відділі взуття районного універмагу, що на Балахівці, попросила продавщицю, щоб дала приміряти чоботи. А дівчата мовби й не чули, балакають собі, наче вони й не на роботі. Коли втретє повторила прохання — одна з

них, звисока поглянувши на мене, відрубала:

— Вони вам не підійдуть. — Нічого, ви покажіть, — прошу.

— Я вам сказала, що не підійдуть, не для вашого віку! — уже роздратовано, зі злістю.

«Звідки ти, дочко, знаєш, кому я буду їх купувати?» — хотіла сказати я, але не змогла. Не до балачок було — вона повернулася до мене спиною.

Гірке, неприємне відчуття не покидало мене й удома. Вдвоє прикро, що так образила молода людина, котра мені в дочки годиться.

Пишу про це ще й тому, що моя знайома також скаржилася на продавця з цього самого відділу райунівермагу. Їй та сама продавщиця ще більше нагрубилася — нецензурними словами.

Мабуть, адміністрація не веде ніякої виховної роботи з продавцями. Мовляв, покупці теж різні бувають. Згодна, бувають. Але найчастіше конфлікти починаються з грубості продавців.

Хочемо, щоб листа прочитали й продавці райунівермагу м. Кіровограда, адміністрація. Прочитали й зробили висновки. Бо жаль мені тих людей, яким доводиться купувати взуття в цьому магазині.

М. МИЗИН.

м. Кіровоград.

ПОЗАЗДРІТЬ НЕРУБАЯМ

На фотознімку зображено майже тридцять людей різного віку: пенсіонерів, колишніх фронтовиків, комуністів і комсомольців, піонерів, дошкільнят. Це — кадри з нового кінофільму народної самодіяльної кіностудії «Символ», що працює при будинку культури Ульянівського цукрокомбінату. Це — неповний склад сім'ї Нерубаїв з Шамраївського відділку бурякорадгоспу.

Початок кінорозповіді — з 1938 року, з дня комсомольського весілля Олени Олександрівни та Миколи Михайловича. А потім про дітей, яких було аж десять, а потім про внуків. Різні шляхи в кожного — одні стали робітниками, інші працюють в тваринництві, є серед них механізатори, ковалі, будівельники. Більшість — тут же, де очий дім.

У створенні кінострічки брали участь самодіяльні кіноматори В. Кизима, М. Філіпчук, Д. Колос, В. Баранников. Їм допомагали краєзнавці Л. Бородин, П. Хміль. Їх робота була відзначена на обласному огляді-конкурсі лю-

бительських фільмів, присвяченому 50-річчю сталіновського руху. Тепер ця кінострічка демонструється в будинку культури цукрокомбінату, в клубах відділків бурякорадгоспу. Перші кадри: коваль кує підкову. Підкову свого щастя. Крупним планом: натружені руки. Інше кадр: йдуть діти. То продовження роду Нерубаїв. То щасливі люди, робота — це зміна.

Наш кор.

ЗУСТРІЧ З ПОЕТОМ

Цими днями в селі Камбуріївка побував поет, наш земляк, редактор Донецького телебачення Віталій Іванович Юрченко. Він зустрівся з хліборобами колгоспу імені Леніна, школярами та підколлективом місцевої десятирічки. Віталій Іванович прочитав свої вірші, що ввійдуть у збірку поета «Внутрішній світ», яка незабаром вийде у видавництві «Донбас», розповів про свій життєвий і творчий шлях, про задуми.

В. ДУЖОНКОВ, керуючий першим виробничим відділком колгоспу імені Леніна. Онуфріївський район.

У відділі тоді ще не було того товару, який мені був потрібен. А брати майже цілий кілограм маргарину немає резону. Та й саме тоді в мене була, так сказати, «фінансова криза» — потрібні були гроші. Ось так коротко я й пояснила.

А вона на мене з криком:

— У нас для цього є приймальні пункти. І взагалі ми не позинні приймати пляшок!

Згодом вона все-таки прийняла. Але річ не в тому. Настрий у мене пропав. І це не вперше. Варто лиш піти в фотоательє — разів п'ять будеш навідуватися, щоб одержати фотографію. Про хімію нема що й казати. Замовляла почистити речі терміново, а одержала їх майже через місяць, і то — які були, такі й залишилися, а гроші — на вітер. А ще скільки разів був зіпсований настрий!

Хочу звернутися до всіх людей, які обслуговують населення: давайте будемо звичливішими один до одного, хай цвітуть усмішки на ваших обличчях — тоді й іншим людям буде працювати краще і жити.

Ольга ХОМЕНКО, учениця культурно-освітнього училища. м. Олександрія.

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

БУДЬМО ВЗВІЧЛИВІШИМИ!

Питання «Чому так у нас буває?» хвилює мене давно. Раніше якимось не зважала на це, зараз не можу пройти мимо, щоб не зашеміло в душі.

Останнім часом вирішила вранці в магазині не заходити, тому що це гарантія — настрий на весь день буде зіпсований. І тоді виникають запитання: «Невже ці люди бездушні? Чому в них немає поваги до інших?»

Недавно здавала в центральному гастрономі, що навпроти головоштамта, в молочному відділі 11 пляшок з-під молока. У нашому мікрорайоні 8-ї школи приймальний пункт не працює вже цілий рік. Я ж студентка, навчаюся до восьмої години вечора, а приймальні пункти працюють з десятої—одинадцятої ранку і до 17—18-ї. А зранку в мене вільний час.

Продавець відділу мені безапеляційно заявила: — Склотару приймати не буду — купуйте щось на ці гроші.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Сьогодні розмову продовжили покупці. Та, здається нам, що ця заочна бесіда буде не до кінця об'єктивною, коли говоритимуть люди з одного боку прилавка. Не відмовляючи в слові покупцям, хочемо, щоб на ці публікації відгукнулися і продавці. Бо проблеми, які висвітлює газета, справді актуальні, справді назрілі. Отже, чекаємо ваших листів, шановні читачі.

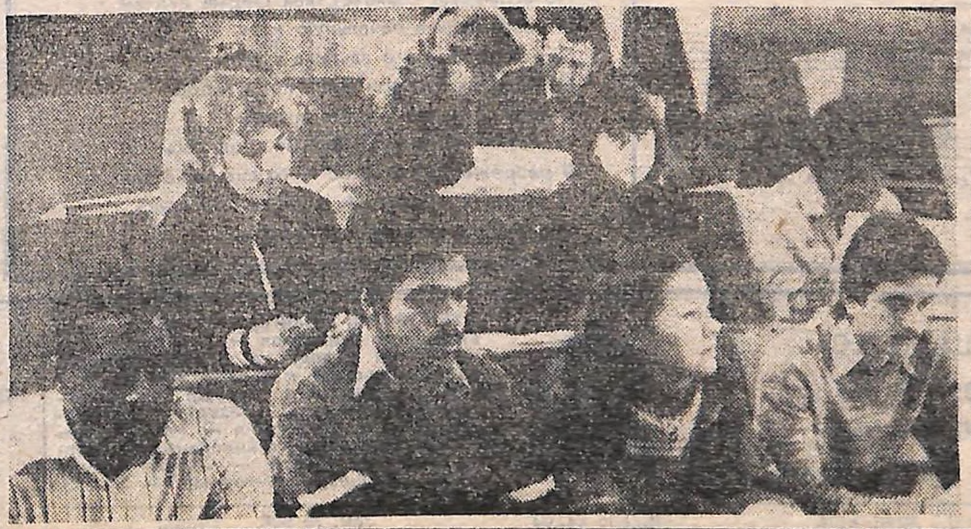
ЗАВТРА — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СТУДЕНТІВ

Завтра — Міжнародний день студентів. Встановлений він був у 1946 році на Всесвітньому конгресі студентів, який відбувся у Празі, на честь пам'яті чеських студентів-патріотів, розстріляних німецько-фашистськими окупантами 17 листопада 1939 року.

Серед тих молодих людей, які прийшли вчитися до Радянського Союзу з усіх кінців світу, є студенти, у пам'яті яких ще живі спогади про боротьбу народів їхніх країн за визволення від колоніального ярма.

На знімку: під час лекції в одній з аудиторій КІСМУ.

Фото І. КОРЗУНА.

[Закінчення. Поч. у №№ 116, 118, 120, 122, 123, 127, 128—129, 131, 134].

Пеола мінилася всіма кольорами веселки. Майже рік минув, як Торрен разом з товаришами вирушив на околицю Галактики. І нині ой як приємно було привітатися з тими, хто проводжав його у далеку, сповнену несподіванок і відкриттів путь. Торрен підвівся, швидко пройшов невеличкий рубкою розвідувального зорельота, знову сіп у крісло. Поруч був Рас — помічник і друг.

— Отакої! Несподіванка за несподіванкою. Чому саме сьогодні треба починати розслідування? Мене на Землі чекає Ольга!

— ...Ольга! — вигукнув Торрен. — На екранах інформатора Іни було зображення Ольги! — Торрен тремтливими руками витер рясний піт, що проступив на чолі.

— Не розумію... — почав було Рас, та Торрен перерив його.

— Гадаєш, я розумію?

— Але ж ти бачив її? Можливо на Землі винайняли щось сильніше за поле РО?

— От тільки звуку немає, — сказав Рас. — Я влітку допомігши антени інформатора Іни. Може щось проясниться...

— Не треба, — майже прокричав Торрен, та було вже пізно. Рас натис на важіль, і зображення Ольги зникло. — Вимкни, будь ласка, вимкни!!!

Однак вимкнути інформатор Іни Рас не встиг. На екрані з'явилося зображення істоти, що колом передавала повідомлення саме для їхнього корабля.

«На Заурді відхилення від норми поля РО і Псі-поля на 16 позначок. Через тридцять хвилин вам необхідно вийти з поля РО. Інакше анігілюєте. Ще через чотири хвилини кораблю необхідно включитись у загальну систему живлення V-поля. Для цього переробіть блоки 12, 38 194 поля РО». Далі пішли суцільні схеми переробки.

— Ще одна загадка протягом якоїсь півхвилини, — проказав Рас. — Що робитимемо?

— Загадка — загадкою, але не прислухатись до голосу розуму теж не можна. — Торрен увімкнув відеозапис передачі і ще раз прослухав її. — А тут не так вже й багато роботи. Ну що, Расе, спробуємо?

— Заради науки я згоден згогріти в полум'ї, анігілювати, потонуту, розпасти на елементарні частинки...

— Отже, маємо низку гіпотез, — мовив Торрен, відкладаючи вбік двадцять п'ять аркушів паперу.

Юнак взяв зі стою перший-ліпший аркуш, почав читати.

— Зірку, сусідку Заурді, бомбардував якийсь великий об'єкт, внаслідок чого вона перестала існувати. Активність Заурді через це могла або зменшитись, або збільшитись. Змінились геомагнітні полюси. Так? — Торрен поглянув на Расу.

— А чому тоді сталося перекодування захисного щита?

— Щит... Про захисний щит... Його якраз я випустив з поля зору, — проказав Рас, потираючи правую руку підборіддя. — Цю гіпотезу можеш відкинути...

Торрен поклав перед собою другий аркуш і тільки-но хотів прочитати нову гіпотезу, як спалахнув екран інформатора Іни:

— Со-2, Со-2, вас викликає А-1, Со-2, Со-2, вас викликає А-1.

— Со-2 слухає, — відповів Торрен молодому інженерові інформатора, натиснувши кнопку.

— Пеола вітає вас, — проказав той, піднявши руку.

— Ми раді чути рідну планету, — відповіли юнаки.

— Пеола наказує вам повернутись додому.

— Додому? — здивовано перепитав Торрен і аж подався вперед до екрана. — Але ж ми ще нічого...

— Є важливе повідомлення. Передати його по Інформатору Іни неможливо. Зв'язок закінчено.

— Здрастуй, любий! Нарешті я розшукала тебе. Рада, що щасливо повернувся на батьківщину. Наступний твій політ, Торрене, дуже непокоїть мене... Чому мовиш? Не чуєш? Який жаль. Я тебе так довго шукала... Хотіла побачити... Торрене... Я хочу сказати, що я тебе дуже, дуже люблю. Ти можеш запитати, як я знайшла тебе, як дісталася із Землі сюди? Повір, і сама не знаю. Полетіла уважно до тебе... Дивилася на зірку твою... От і...

— Здрастуй, Торрене! Я знову тебе розшукала, хоча це й коштувало мені неабияких зусиль. Сьогодні це зробити було набагато важче. Чи, може, мені так здалося, — Ольга щасливо посміхнулася.

— Ольго! — голос Торрена зірвався. — Ти тут? На Пеолі? Але як ти, любя, подолала таку відстань? — юнак міцно обняв дівчину, що тримала в руках його кульку кохання і невеличкий букетик земних айстр, на яких ще виблискувала вранішня роса.

— Не знаю. Вийшла на ганок, підійшла до того місця, де під навісом ми з тобою ховалися від дощу, сконцентрувала думки, і ось я тут, біля тебе, Торрене, і можу сказати найзаповітніше, найвмірніше: «Здрастуй, це я!».

— А я останнім часом теж став снитт тобою. Але сьогодні це не сон... Що ж допомогло тобі, любя, подолати відстань у тридцять вісім парсеків?

— Кохання, Торрене! Воно перемогло і відстань, і час. Наше кохання...

З ІСТОРІЇ ПІСНІ

ЇЇ ВВАЖАЮТЬ НАРОДНОЮ

«В степи под Херсоном
высокие травы, в степи
под Херсоном — курган.
Лежит под курганом, заросшим
бурьяном, матрос
Железняк, партизан»

Ці зворушливі й про-
никливі ліричні рядки на-
лежать поетові Михайлу
Голодному. Свого часу
М. Голодний згадував, що
коли в дійсності, можли-
во, й не було людини з
таким прізвиськом, то не-
хай безстрашний і сміли-
вий герой-партизан так
зветься відтепер.

Та справжній реальний
герой знайшовся. Це був
матрос революційної Бал-
тики Анатолій Григорови-
ч Железняков, ім'я яко-
го оповісте ореолом ле-
генд.

В 1935 році на сторін-
ках газети «Правда» з'я-
вився вірш Михайла Го-
лодного «Партизан Же-
лезняк», рядками якого
почато цю розповідь. У
конкурсі на кращу масову
радянську пісню, що був
оголошений газетою, взя-
ли участь майже чотири-

та профспілкових та само-
діяльних композиторів.
Кращою була визнана піс-
ня Матвія Блантера «Пар-
тизан Железняк». Відтоді
й почалося її довге жит-
тя. Пісня полонить слуха-
ча глибоким ліризмом, на-
світністю, мелодійністю і
простотою.

А першим виконавцем
пісні був уже відомий на
той час співак Леонід
Ут'осов. 1936 року пісня
звучала на барикадах Іспа-
нії, де міжнародні
бригади вступили в жор-
стокий двобій з ненавис-
ним фашизмом.

Восени 1949 року у Мо-
скві гастролював знаме-
нитий німецький співак-
антифашист Ернст Буш. Він
катхенно виконував бо-
йові пісні іспанських рес-
публіканців. Тоді ж у його
програми прозвучала й
славнозвісна радянська
пісня «Партизан Же-
лезняк». Вона настільки по-
любились, що її стали вва-
жати народною.

Б. СЛЮСАР.

м. Світловодськ.

Рок—електростанція

Ще до початку концер-
ту привертала увагу сцена,
яка нагадувала величезну
технічну лабораторію чи
таку собі невеличку елек-
тростанцію. Гасло в залі
світло, і у промені про-
жектора в партері з'явив-
ся гітарист... Так починав-
ся концерт болгарських
рок-музикантів Форматії
Студії Балкантон (скоро-
чено ФСБ). Група, ство-
рена 8 років тому, гастро-
лювала у Данії, Норвегії,
ФРН, НДР, Угорщині та
інших країнах. В СРСР
ФСБ вперше. Гастрольний

маршрут цього колективу:
Одеса, Кишинів, Кірово-
град, Гомель, Чернівці,
Таллін.

Я зустрілася з музикан-
тами Петром Славо, Іва-
ном Лечевим, Івайло Ні-
коловим, Роуменом Боя-
жівим, Костянтином Че-
ковим. У такому складі
ФСБ виступає з 1979 ро-
ку. На рахунок групи 7
дисків і один подвійний
альбом. У нашій країні

кілька років тому розі-
йшлася одна з цих платі-
вок.

Керівник групи Петер
Славо розповідає:

— Наша концепція —
болгарська музика над
усе. Це стиль ФСБ.

І справді, елементи бол-
гарського фольклору ор-
ганічно вилетіли особливо
в ліричні епізоди концер-
ту, який складався з ком-
позицій «Люзія», «Обідни-
ка», «Епізод з романтич-
ної кінокартини», «Дон-
Кіхот», «Денний сон» та
інших. Якщо все-таки спро-
бувати віднести цей кон-
церт до певного напрямку
рок-музики, то це — арт-
рок. Тексти до композицій
створені як професійними
авторами, так і амато-
рами.

Такі співаки, як Еміль
Димитров (влітку мину-
нього року він виступав з
концертами у Кіровогра-
ді), Лілі Іванова, Марга-
рита Храпова та інші зір-
ки болгарської естради

вважають за честь запі-
сатися з ФСБ. Всі музи-
канти цієї групи мають
вищу музичну освіту.

Ті, хто побував на кон-
цертах ФСБ в залі облас-
ної філармонії, погодяться
зі мною — видовище не-
звичайне. Тут були і сна-
хли вогню, і хмарини газу
(чудеса піротехніки), сві-
тові і кольорові ефекти...
Ні для кого не секрет, що
прогрес у рок-музиці в
більшості своїй залежить
від рівня обслуговуючої її
техніки. Тож нерідко рок-
музика сама по собі, без
техніки, не має художньої
цінності, примітивна, не-
се, відбиток дементизму.
Цього не можна сказати
про музикантів ФСБ. Їх
виділяють висока профе-
сійна майстерність, пра-
гнення створювати високо-
художній композиції.

К. ТЕРЕНТЬЄВА,
музикознавець облас-
ної філармонії.

Фото О. ШУТЕНКО.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

ЛЕТНИЙ ВЕЧЕР

Стихи В. ХАРИТОНОВА.

Музыка С. НАМИНА.

Летний вечер теплый

Был у нас с тобой.
Разговаривали с нами
Звезды и прибой.
Нам оставил темный вечер
Неугасший свет.
Обнимал он нас за плечи
И смотрел нам вслед.
Уходили мы по гальке
От тепла воды.
Было жарко, было жарко.
Смысл прибой следил...
И за далью белой стужи,
Где-то, где-то там,
За стеклом морозных
Кружев

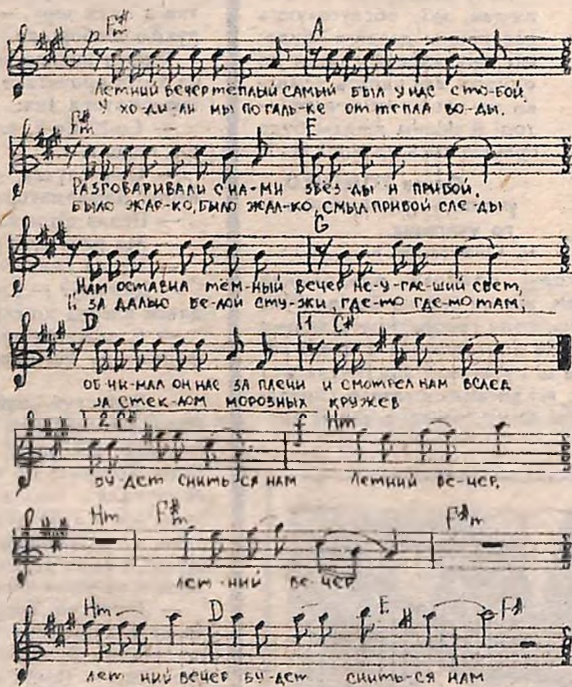
Будет сниться нам...
ПРИПЕВ:
Летний вечер,
Летний вечер,
Летний вечер
Будет сниться нам.
Летний вечер темный.

Не скрывал от нас
Огоньки приморских
Комнат
У любимых глаз,
Не скрывал он мысли
Наши.

Чувства не скрывал...
Почему ж он стал
Ичерашним

И далеким стал?
Почему он нам с тобой
Не оставил слов?
Только тихий шум прибой.
Шорохи шагов.

Он за далью белой стужи,
Где-то, где-то там,
За стеклом морозных
Кружев

Будет сниться нам... **ПРИПЕВ.**

МУЗИЧНА ВІКТОРИНА

У другому турі літери-
ті ж самі. Кіровоградці
І. Черноіван та В. Лі-
виць. Вони набрали цьо-
го разу однакову кількість
очок — 23, за сумою двох
турів мають їх відповідно
43 та 42 і нагороджуються
першим і другим призами.
І. Черноіван одержує диск-
гігант «Пожелище» (пісні
О. Екімана співає Вахтанг

Кікабідзе) та мінйон По-
сипа Кобзона. В. Лівиць
нагороджена диском-гіган-
том Софії Ротару. Третьо-
го приза журі вирішило
не вручати.

Переможцям — наші ві-
тання!

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ ДРУГОГО ТУРУ:

1. «Ялла». 2. Програва-
ч. 3. Фігаро. 4. «Олімпія».
5. «Зодіак». 6. А. Петров.
7. «Юнона» і «Авось».
8. Гріф дає змогу зміно-
вати звучання струн.

Роман ЛЮБАРСКИЙ

Каприччио для скрипки с оркестром

Факоту смешно, что скрипка в печали.
Кларнеты об этом недолго молчали.
Об этом так долго молчал барабан...
Но вспыхнул, грохочет, как старый вулкан.
И лава ударов печальную мглу
Прошила и где-то застыла в углу...
Во вздохах валторн жили ноты укора.
Петлею повисла минута минора...
Мелодия каплей последней пролилась
В разреженный космос — со сцены на зал.
А скрипка рыдала. А скрипка просилась.
И больше никто ее не укорял.

На дистанциях—

орієнтувальники

Звання перемонця оскі-
бисті першості Кіровоград-
щини зі спортивного орієн-
тування здобув представник
команди педагогічного інсти-
туту імені О. С. Пушкіна кан-
дидат у майстри спорту Ва-
лерій Герасенко. Він був
найсильнішим у поєдинках
на «Пріз закриття сезону»,
що днями завершилися в
Крильському лісництві на
околицях Світловодська. Ва-
лерій з найкращим показни-
ком часу пройшов всю
складну дистанцію при
сприятливих погодних у-
мовах, відмітившись на
11 контрольних пунктах.

Майже 130 орієнтувальни-
ків з багатьох колективів
фізкультури і організації об-
ласті виступили на цих зма-
ганнях, траса яких проляга-
ла в місцях, де в буремні ро-
ки Великої Вітчизняної вій-
ни проходили запеклі бої
фашистами.

Добре справилися з ди-
станцією і представники
юнацької команди «Гермес»
сенції спортивного орієнту-
вання Світловодського дитя-
чо-підліткового клубу «Олім-
пик» (педагог-організатор
спортивно-масової роботи,
тренер О. О. Омелянцев) де-
сятикласник Михайло Омеля-
нцев і учень 8 класу Віта-
лій Кузнецов (обидва з Світ-
ловодської середньої школи
№ 10). Вони і стали призера-
ми особистої першості. Не
мали собі рівних на дистан-
ції для жінок, яка станов-
ла 5 кілометрів, їх друзі по
команді дев'ятикласниця
Ельвіра Крамаренко, Вале-
рія Павлова і Лариса Петуш-
нова. Дівчата з Світловодська
зайняли всі призові місця
п'єдесталу пошани.

Успіх юних не випад-
лив. Всі вони — неоднораз-
ові учасники обласних і рес-
публіканських змагань і ту-
ристських зльотів.

І. КАРАНТ.

ТЕЛЕЕКАН

Неділя

17 Листопада

▲ ЦТ (І програма)

8.00 — «Час». 8.35 — «Лі-
ванське село». 8.50 — Кон-
церт Московського хору мо-
лоді і студентів. 9.20 — 40-й
тижак «Спортивного». 9.30 —
Будильник. 10.00 — Служба.
Радянському Союзу! 11.00 —
Здоров'я. 11.45 — Річкова
пошта. 12.15 — Дитячий гум-
ористичний журнал
«Смалаш». 12.30 — Сільська
година. 13.30 — Музичний
міст. 14.00 — Документаль-
ний фільм. 14.20 — Фільм-
естета Московського Ху-
дожного академічного теат-
ру ім. М. Горького «Принц і
жебрак». 16.55 — Майстри
оперної сцени. Марія Кал-
лас. 18.00 — Міжнародна па-
норама. 18.45 — Мультфільм.
18.55 — На арені цирку.
19.35 — Новини. 19.40 — Клуб
мандриків. 20.30 — Теле-
фільм «В. Давидов і Голіаф».
21.00 — «Час». 21.35 — Фут-
больний огляд. 22.05 — Кон-
церт артистів опери з
участю С. Варгузової і Ю. Ве-
дєвєва. 23.00 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 —
Ритмічна гімнастика. 10.50 —
Концертний зал «Друж-
ба». 11.35 — Телефільм «10
хвилин про 10 мільйонів».
11.45 — «Пісня скликає дру-
зів». 12.30 — Компас турне-
та. 13.00 — Новини. 13.10 —
До Міжнародного дня сту-
дентів «Інтердуб». 14.10 —
«Живе слово». 14.55 — Фільм-
концерт «Розквітає пута-м'я-
та». 15.30 — «Село і люди».
16.00 — До Дня ракетних
військ і артилерії. «Слава
солдатським». 17.00 — Дія-
тей. Художній телефільм
«Сказання про хороброго
випляз Фет-Фрумаса». 2 се-
рія. 18.10 — «Автограф». До-
рогами пісні. 19.00 — Акту-
альна намера. 19.30 — На-
уково-популярний кіноогляд
«Резонанс». 20.30 — Висту-
пає вокально-інструменталь-
ний ансамбль «Смерічка».
20.45 — На добраніч, діти!
21.00 — «Час». 21.35 — Ху-
дожний фільм «Ілюзіялетні-
на». 23.00 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові.

БН 02732.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,

м. Кіровоград.

вуп. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друш. арн.

Індено 61103

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-
відального секретаря — 2-46-87; відділу
робітничої молоді та внутрішньополітичного
життя, сільської молоді — 2-46-57; про-
паганди, листів і масової роботи —
2-45-36; учнівської молоді, морально-
естетичного виховання — 2-46-87; вій-
ськово-патріотичного виховання та спор-
ту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголо-
шень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 608. Тираж 57 400.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.